

DEVİR-İ HİNDÎ

HÜZZÂM
(Tevşih)

Gel vü cû dun â te şî aş
kı Ha bî bul la ha yak
çeş ol mi ce kal ra bî ğın ol şu zi le yâ sin da de
fet gö he rû dip ne mev di lâ da ya ri bak hak
Çeş Ol mi ce kal ra bî ğın ol şu zi le yâ sin da de
fet gö he rû dip ne mev di lâ da ya ri bak hak ah
Sî nen iç re nû ri zik ri'y
le u yan dır bir çe rağ
bir çe rağ YÖm ürlü

Gel vüçûdun âteş-i aşk-ı Habîbullâh'a yak
Çeşm-i kalbi ol ziyâda feth edip Mevlâ'ya bak

Sînen içre nûr-i zikriyle uyandır bir çerâğ
Ol çerâğın şu'lesinde görüne dîdâr-ı Hak

Nûr-i fahr-i âleme eyle teveccüh dâimâ
Mâh-ı kalbin ede engüşt-i inâyet iki şak

Mahrem-i sırr-ı Hudâ Peygamber-i âhir zaman
Kümmel-i ehl-i hakikat ondan aldılar sebak
Mu'cizât-ı subh-i sâdik gibi zâhir bâ-husûs
Hazret-i Kur'ân'ı inzâl eyledi Rabbü'l-felak

Şems-i Hak'tan erişip nûr-i hidâyet bir nefes
Dilerim kalb-i ZEKAÎ açıla mîsl-i şafak (I)